

پژوهش در پزشکی (مجله پژوهشی دانشکده پزشکی)
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید بهشتی
سال ۲۴، شماره ۴، صفحات ۲۸۷-۲۹۰ (زمستان ۱۳۷۹)

نقش تکه برداری سوزنی در توده های پستان و نتایج آسیب شناسی

دکتر حمید دغاغله^{*}، دکتر منوچهر دوایی^{*} و دکتر محمد رخسان^{**}

* دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز پزشکی امام حسین (ع)

** دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز پزشکی لقمان حکیم

خلاصه

سابقه و هدف: شیوع سرطان پستان در کشور ما به شدت در حال افزایش است. هدف، کشف به موقع این بیماری است. کشورهای پیشرفته با کمک ماموگرافی و تکه برداری سوزنی (Fine Needle Aspiration (FNA) به این هدف نائل شده‌اند. در کشور ما در مورد نحوه انجام و دقت در تکه برداری سوزنی (FNA) در تشخیص سرطان پستان هنوز ابهامات زیادی وجود دارد. به منظور بررسی امکان انجام و دقت این روش، در سالهای ۱۳۷۶-۷۸ تحقیق روی مراجعان به بیمارستان‌های امام حسین (ع) و لقمان حکیم تهران انجام شده است.

مواد و روشها: تحقیق به روش کارآزمایی بالینی از نوع تشخیصی (diagnostic) روی ۱۰۵ بیمار با توده پستان انجام شد و پاسخ تکه برداری سوزنی با آسیب شناختی در ۱۰۱ بیمار که تکه برداری باز شده بودند مقایسه و تحلیل آماری به کمک آزمون McNemar انجام شد.

یافته ها: از بین ۱۰۱ مورد، تکه برداری سوزنی ۶۶ مورد (۶۵/۳ درصد) خوش خیم، ۲۶ مورد (۲۵/۷ درصد) بد خیم، ۷ مورد (۷ درصد) نمونه ناکافی (اسمیرهموراژیک) و ۲ مورد (۲ درصد) مشکوک گزارش شدند.

نتیجه آسیب شناسی: از ۱۰۱ بیمار، ۷۳ مورد (۷۲ درصد) خوش خیم و ۲۸ مورد (۲۸ درصد) بد خیم گزارش شد. در تکه برداری سوزنی حساسیت ۹۲ درصد، اختصاصیت ۹۷ درصد، صحت کار (Accuracy) ۹۵ درصد که با ۲ درصد منفی و مشت کاذب نشان داده شد.

نتیجه‌گیری و پیشنهاد: تحقیق نشان داد که گرچه تکه برداری سوزنی می‌تواند ماهیت توده پستانی را قبل از اقدام به عمل جراحی بادقت بسیار بالای مشخص کند اما موارد منفی و مثبت کاذب داشته و در صورت شک بالینی تکرار تکه برداری سوزنی یا تکه برداری باز انجام شود. توصیه می‌شود در هر بیمار که از ناراحتی پستان شکایت دارد قبل از تصمیم به عمل جراحی و یا اطمینان دادن به بیمار، تکه برداری سوزنی انجام شود. با توجه به محدود بودن این مطالعه تنها به دو مرکز بیمارستانی، توصیه می‌شود که در این زمینه مطالعات گسترده‌تری صورت گیرد.

واژگان کلیدی: تکه‌برداری سوزنی (FNA)، توده پستان، سرطان پستان، آسیب شناسی

سرسوزن شماره ۲۲ در سه جهت مکیده شده، سپس نمونه را به صورت ۴-۳ اسپیر روی لام میکروسکوپ کشیده و بلا فاصله با الكل سفید ۹۰-٪ درجه سطح لام را پوشاندند و بعد لامها روی یک سطح شیدار در معرض هوا خشک و سپس بررسی با اختنه‌شناختی انجام شد. از میان ۱۰۵ بیمار، در نهایت در مورد ۱۰۱ بیمار تکه‌برداری باز به عمل آمد که پاسخ تکه برداری سوزنی با آسیب شناسی مقایسه شد و حساسیت، اختصاصیت، ارزش پیشگویی متفق (NPV) و Negative-predictive value و مثبت (PPV) تکه‌برداری سوزنی در توده‌های پستانی با روش مکنمار (McNemar) (۶) محاسبه شدند.

یافته‌ها

در جدول (۱) نتایج تکه برداری سوزنی و آسیب‌شناسی مقایسه شده. نشان می‌دهد که از بین ۶۶ مورد حتوش خیم در بنافت پرداری سوزنی، آسیب‌شناسی ۲ مورد (درصد) را بدخیم و از میان ۲۶ مورد بدخیم در تکه برداری سوزنی آسیب‌شناسی ۲ مورد (درصد) را مسلم گزارش کرده است. نتایج این

مقدمه

امروزه تکه برداری سوزنی به عنوان روش تشخیص ارجح در توده‌های قابل لمس پستان (۱) باعث کاهش هزینه اقدامات تشخیصی شده (۲)، خطر باقی ماندن سرطان در محل تکه برداری باز یا عمل جراحی را بسیار کاهش داده است (۳). افزایش کاربرد ماموگرافی در غربالگری سرطان پستان اهمیت تکه برداری سوزنی را بیشتر کرده است (۴). با توجه به افزایش شیوع سرطان پستان در کشور ما (۵) و ابهامات موجود درباره نحوه انجام و دقت در تکه برداری سوزنی این تحقیق در بیمارستانهای امام حسین (ع) و لقمان حکیم تهران بین سالهای ۱۳۷۶-۷۸ انجام شده است.

مواد و روش بررسی

تحقیق به روش کارآزمایی بالینی از نوع تشخیصی (Diagnostic) روى ۱۰۵ بیمار که در پستان آنان توده قابل لمس وجود داشت انجام شد. روش کار به این صورت بود که پس از شرح حال و معاینه در درمنگاه و در وضعیت تاقباز (Supine) توده پستانی را بین انگشتها نگه می‌دارند و سپس با سوزنگ ۱۰ میلی‌متر مکعبی ابتدا ۲ ساعتی‌بعد مکعب هرا کشیده شد. توده با

جدول ۱) مقایسه نتایج تکه برداری سوزنی از آسیب شناسی در بیمارستان‌های امام حسین(ع) و لقمان حکیم در سالهای ۷۸-۱۳۷۶

آسیب شناسی تکه برداری سوزنی	خوش خیم	بدخیم	فراوانی مطلق فراوانی نسبی (درصد)	
خوش خیم	۶۴	۲	۶۶	۶۵/۳
بدخیم	۲	۲۴	۲۶	۲۵/۷
نمونه ناکافی ۷ مورد	۶	۱	۷	۶/۹
مشکوک ۲ مورد	۱	۱	۲	۲
جمع	۷۳	۲۸	۱۰۱	۱۰۰

حساسیت ۹۷ و اختصاصیت ۷۸ درصد را با پیشگویی مثبت و منفی ۹۲ درصد به دست آورده (۷) که حساسیت و ارزش پیش‌بینی مشابه مطالعه حاضر بوده، اما اختصاصیت و پیشگویی منفی در مطالعه وی پائین‌تر می‌باشد.

از آنجانی که در مطالعه اونیل پاسخ‌های تکه برداری سوزنی در ارتباط با معاینه و ماموگرافی تفسیر شده اند به احتمال علت پائین بودن اختصاصیت و پیشگویی منفی در مطالعه آنان به این جهت است که از ضایعات غیرقابل لمس کشف شده در ماموگرافی نیز علاوه بر توده‌های قابل لمس تکه برداری سوزنی انجام شده است.

در کنفرانس بین‌المللی تکه برداری سوزنی پستان که در سال ۱۹۹۶ در شهر مریلند آمریکا برگزار شد (۸) نتایج ۳۱۴۰ مورد تکه برداری سوزنی توده‌های قابل لمس پستان به صورت حساسیت ۹۸-۶۵ درصد و اختصاصیت ۳۴-۱۰۰ درصد گزارش شده است که با کمک معاینه و ماموگرافی این شاخص‌ها به ترتیب به

میزان منفی و مثبت تکه برداری سوزنی ۲ درصد می‌شود. با توجه به نحوه ارائه نتایج تحقیق در جدول ۱ شاخص‌های تشخیص تکه برداری سوزنی به شرح زیر می‌باشد: حساسیت ۹۶/۱ درصد، اختصاصیت ۹۸/۵ درصد، پیش‌بینی مثبت ۹۲ و منفی ۹۶ درصد به دست آمد. نتیجه آزمون McNemar نشان داد که بین دو آزمون تکه‌برداری سوزنی و آسیب شناختی اختلاف معنی داری وجود ندارد و می‌توان قبل از اقدام به عمل جراحی از تکه‌برداری سوزنی به عنوان روش تشخیص استفاده کرد.

بحث

تحقیق نشان داد که تکه برداری سوزنی پستان با حساسیت ۹۶ درصد، اختصاصیت ۹۸ درصد، پیش‌بینی مثبت ۹۲ و منفی ۹۶ درصد قادر به تشخیص صحیح قبل از عمل می‌باشد.

اونیل (Oneil) در سال ۱۹۹۷ با انجام ۶۹۷ مورد تکه‌برداری سوزنی از پستان و مقایسه با آسیب‌شناسی

می توان با سوزن شماره ۲۱ نمونه های بیشتری تهیه کرد. در ضمن نیازی به بی حسی موضعی نبود(۱). مطالعه ما ۲ درصد مثبت کاذب داشت که مشابه گزارش مریلند (۸) می باشد.

نتیجه گیری و پیشنهاد

به رغم در دسترس نبودن نتایج مطالعات بالینی بیمار و تصاویر (ماموگرافی و سونوگرافی) نتیجه ای که از تکه برداری سوزنی به دست آمده قابل قبول می باشد و چنانچه دو آزمون قبلی مورد استفاده قرار گیرد نتایج خیلی بهتر و در حد نتیجه حاصل از مطالعات سایر همکاران محترم خواهد بود.

حدودیت ها

متاسفانه به علت رواج فرهنگ استفاده از روش های تشخیص زنگی و پرهزینه استقبال اولیه بیماران و پژوهشکران از این روش ساده، کم خرج و دقیق کم بوده است و مراجعان به آسانی پذیرای این روش نبودند.

۹۷-۹۸ درصد و ۹۸-۱۰۰ درصد بهبود یافته است. طیف وسیع نتایج اولیه احتمالاً به علت تعدد مراکز انجام دهنده تکه برداری سوزنی در کنفرانس مزبور می باشد. بهبود شاخص ها به کمک معاینه و ماموگرافی به بیش از شاخص های این مطالعه به احتمال ناشی از افزایش دقت در موضع یابی ضایعات جهت تکه برداری بوده است؛ از سوی دیگر، تعداد نمونه ها در مطالعه حاضر - نسبت به مطالعات کنفرانس مریلند - ناچیز می باشد.

بیشترین علت موارد منفی کاذب در مطالعه حاضر تهیه نمونه های ناکافی (۶/۹ درصد) و پس از آن عدم تبحر یاخته شناختی در مطالعه نمونه ها (۳/۸ درصد) بود. AL-Kai (۹) در سال ۱۹۹۴، تعداد ۱۸۴ مورد تکه برداری سوزنی پستان را بررسی کرده، بیشترین علت منفی کاذب (۴/۵ درصد) را ناشی از اشتباه تکنیکی در تهیه لام و دومین علت را مجبوب نبودن یاخته شناسی (۲/۴ درصد) گزارش کرده که از مطالعه حاضر کمتر بوده است. علت این مسئله به احتمال به جهت تهیه نمونه با سوزن ظرفی تر (شماره ۲۲) و عدم موضع یابی ضایعه با ماموگرافی در مطالعه ما بوده است که

مراجع

1. IRD altrey and MW. Randomized clinical trial of the effect of needle gauge and local anesthetic on the pain of breast fine needle aspiration cytology. Am J of Surg 2000;
2. Luberman L, Fahs MC, Der Shaw DD, et al. Impact of stereotactic core breast biopsy on cost of diagnosis. Radiology 1995; 195:633-7.
3. Ian Tarter P, Jas Kaplan BA, et al. Lumpectomy margins, reexcision, and local recurrence of breast cancer. Am J Surg 2000; 2:81-8.
4. Ver Kooijen HM, Peeters PHM, Pijnappel RM, et al. Diagnostic accuracy of needle localized open breast biopsy for impalpable breast disease. Br J of Surg 2000; 87:344-7.
5. اداره کاری مبارزه با بیماریها، تجزیه و تحلیل مثبت موارد سرطانی کشور. تهران. انتشارات وزارت بهداشت. ۱۳۶۵: صص ۱ و ۲.
6. Berkow R, Andrew j, Fletcher B. The Merck manual of diagnosis and therapy. West Point; 16th ed, 1992, pp 2573-74.
7. Oncil S, Castell M. FNA of 697 palpable breast lesions with histopathology correlation. Surg 1997; 122: 824-80.
8. NIH consensus development conference, The uniform approach to breast FNA. Am J Surg 1997; 174: 371-82.
9. Al-Kai Si N. The spectrum of the gray I zone in breast cytology. A review of 186 cases of atypical and suspicious cytology. Acta Cytol 1994;48:898-908.